

वा० रा०

॥११२॥

ततो लक्ष्मणवचनानंतरं तत्र तस्मिन्नेव न्यग्रोधमूले समासीनौ सीतारामौ न्यग्रोधमूले स्वावस्थानदेशादतिसमीपे लक्ष्मणेन सुकृतां सम्यग्रचितां शय्यां भेजाते ॥ वत्सला वत्सलश्च वत्सलौ पुमान्स्त्रियेत्येकशेषः ॥ ३३ ॥ सरामः लक्ष्मणस्य वनवासं प्रत्यादरादुच्यमानं एवंभूतं अतएवोत्तमपुष्कलं अत्यंतश्रेष्ठं वचोनिशम्य सुचिराय स्वयं वनवासरूपं धर्मं प्रपद्यांगीकृत्य समस्ताः समाः वनवासं प्रति विदधे लक्ष्मणस्यानुमतिमिति शेषः ॥ ३४ ॥ भयं तत्कार्यं इतस्ततर्दक्षणा रूपं संभ्रमं च नोपेयतुः ॥ ३५ ॥

ततस्तत्र सुखासीनौ नातिदूरे निरीक्ष्यतां ॥ न्यग्रोधे सुकृतां शय्यां भेजाते धर्मवत्सलौ ॥ ३३ ॥ स लक्ष्मणस्योत्तमपुष्कलं वचोनिशम्य चैवं वनवासमादरात् ॥ समाः समस्ता विदधे परंतपः प्रपद्यधर्मं सुचिराय राघवः ॥ ३४ ॥ ततस्तु तस्मिन् विजने महाबलौ महावने राघववंशवर्धनौ ॥ न तौ भयं संभ्रममभ्युपेयतु र्यथैव सिंहौ गिरिसानुगोचरौ ॥ ३५ ॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अयोध्याकांडे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ते तु तस्मिन् महावक्षेऽपित्वारजनीं शुभां ॥ विमलेभ्युदिते सूर्ये तस्माद्देशात्प्रतस्थिरे ॥ १ ॥ यत्र भागीरथी गंगां यमुनाभिः प्रवर्तते ॥ जग्मुस्तं देशमुद्दिश्य विगाढ्य सुमहद्वनं ॥ २ ॥ ते भूमिभागान्विविधान् देशान् श्रुत्वापि मनोहरान् ॥ अदृष्टपूर्वा न्पश्यन्तस्तत्र तत्र यशस्विनः ॥ ३ ॥ यथाक्षेमेण संपश्यन् पुष्पितान्विविधान्नुमान् ॥ निर्वृत्तमात्रे दिवसे रामः सौमित्रि मब्रवीत् ॥ ४ ॥ प्रयागमभितः पश्य सौमित्रे धूममुत्तमं ॥ अग्नेर्भगवतः केतुं मन्ये सन्निहितो मुनिः ॥ ५ ॥ नूनं प्राप्ताः स्म संभेदं गंगायमुनयोर्वयं ॥ तथा हि श्रूयते शब्दो वारिणो वारिघर्षजः ॥ ६ ॥

इति रामाभिरा० रा० ति० वा० आ० अयो० त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥ ५३ ॥ १ ॥ गंगामभि यमुना प्रवर्तते तद्देशं प्रयागं गंगाया अतिपुण्यत्वध्वननायैव मुक्तिः ॥ २ ॥ भूमिभागाः भूमिप्रदेशाः ते पश्यन्तो जग्मुरितिसंबंधः ॥ ३ ॥ यथा यथासुखं जनानुमानं शंकाभावात्क्षेमेण उपविश्योत्थाय च शनैः शनैः स्वेच्छानुरोधेन संपश्यन्समपश्यन् ॥ निर्वृत्तमात्रेऽर्धमंडलकाले ॥ ४ ॥ भगवतोऽग्नेः केतुं लिङ्गं धूमं पश्य यदेवमतोऽत्र मुनिः सन्निहित इति मन्ये ॥ ५ ॥ संभेदं संगमं वारिणोर्गंगायमुनजलयोः ॥ वारिघर्षो विजातीयवारिसंबंधः ॥ घट्ट इति पाठेऽप्येवमेव ॥ ६ ॥

अ० का०

॥११२॥